

fige, at jeg som Medlem af Mindretallet har tiet med mine Anstuelser. Jeg har, som jeg nævnte, oprindeligt ikke villet deltage i Diskussionen, men jeg har ikke villet have, at den skulde dø hen med den Paastand, som blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgkreds, at vi ikke kunde eller ikke vilde deltage i Diskussionen; jeg vilde ikke have, at han skulde ende med at sige, at de Forslag, han fremsatte, skode uimodsigte fra den anden Side. Det er af denne Grund, jeg har taget Ordet, og jeg tror, at jeg har i tilstrækkelig Grad imødekommet den Opfordring, der saaledes blev stillet til mig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 5te Valgkreds.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Jeg takker det ærede Medlem, der nu satte sig (Thomsen), for det Foredrag, han holdt, og for de Bemærkninger, han gjorde lige over for vore Forslag. Jeg anerkjender, at der fra hans Side er kommet Ting frem af langt vægtigere Karakter og af langt større Alvor, end vi før have hørt, men jeg anerkjender ikke, at han er berettiget til at paastaa, at Mindretallet ikke i denne Sag har trukket sig tilbage; det har Mindretallet gjort. Det er ganske sikkert, at Mindretallet ikke har trukket sig tilbage fra Diskussionen. Det har i Forgaars udtalt sig mange Gange, men jeg siger, at Mindretallet, da denne Sag laa til Behandling i Udvalget, har trukket sig tilbage, i Stedet for at gjøre, hvad der maa anses for almindelig Praxis i et Udvalg, idet nemlig den egentlige Samvirken mellem Udvalgets forskjellige Partibede først begynder efter Ordførervalget, og efter at Ordføreren har udarbejdet Grundlaget for Sagens Behandling og Endringsforslagene til anden Behandling. Da hørte imidlertid de Herrer op dermed; fra den Dag, Endringsforslagene forelaa, mærkede vi slet Intet til Mindretallet. Man kan ikke sige, at det ikke er at trække sig tilbage, men det er for Dvrigt ikke Andet end, hvad vi ere vant til paa mangfoldige andre Gebeter. Jeg tror, de Herrer ville faae Velighed til endnu i Aar at se lignende Exempler paa den samme Fremgangsmaade. — Det ærede Medlem bemærkede, at han ikke søgte sig overbevist ved de Grunde, jeg har fremsat, og det anser jeg for en fuldstændig rigtig Bemærkning af det ærede Medlem. Naar vi opstille positive Forslag, kunne vi ikke forlange, at Medlemmer fra andre Sider skulle gaa med os, før de finde vore Grunde overbevisende. Naar de ikke gjøre det, maa vi finde os deri, og jeg anser da Mindretallet for at være i sin gode Ret, naar det ikke gaar med os, men jeg har ogsaa kun høvdet den samme Ret for os lige over for Regjeringen, naar den ikke har begrundet sine Forslag. — Dernæst bemærkede det ærede Medlem, at han var uenig med den høitærede Minister, men det er Noget,

jeg vil overlade til ham og den høitærede Minister at afgjøre. Det er aabenbart, at vi, der i dette Punkt have søgt os overbeviste af Ministerens Grunde, maa overlade til ham ogsaa at overbevise det ærede Medlem. Det vil nok lykkes ham; thi han pleier at have mere Held lige over for den anden Side, end lige over for os. — Deraa fremhævede det ærede Medlem, at han heller ikke var enig med os med Hensyn til Forterne, og for de Bemærkninger, han i den Henseende gjorde, er jeg ham for saa vidt taknemlig. Det ærede Medlem gif ikke nærmere ind paa den Begrundelse, jeg og Flertallet har givet af, at Forterne skulle lægges ind under Marinen, nemlig denne Henlæggelses taktiske Betydning; men det ærede Medlem samlede egentlig sin Argumentation paa to Punkter. Det ene angik Søminstjenesten, men det forekom mig, at det ærede Medlem gif temmelig let hen derover, skjøndt det dog er faktisk, at Søminstjenesten ikke alene skal udøves fra Forterne, men ogsaa i det Hele er knyttet saaledes til dem, baade med Hensyn til Betjeningen og med Hensyn til Beskyttelsen, at jeg ikke kan forstaa, hvorledes disse to Aabener skulle kunne virke helbig sammen, med mindre de ere under samme Kommando paa det samme Fort. Derimod fremhævede det ærede Medlem, at den Grund, der egentlig kunde tænkes for at henlægge Forterne under Flaaden, var Kommandoen, og derfor er jeg ham taknemlig. Idet det ærede Medlem navnlig vendte sin Argumentation imod Enheden i Kommandoen og søgte at bevise, at den ikke var nødvendig, har han derved gjort mig en meget væsentlig Tjeneste. Det, jeg har betragtet som en af de væsentligste Grunde for, at Forterne komme ind under Flaaden, er navnlig min Tro paa, at Tjenesten der bliver bedre udført af Søofficerer end af Landofficerer, fordi Søofficerer bedre forstaa Kommandoen paa Søen, saaledes som jeg tidligere har udtalt, og som jeg ikke skal komme tilbage til. Det ærede Medlem sagde, at der ikke har været Klaget over Betjeningen paa Forterne. Jeg er ikke i dette Øieblik i Stand til at dokumentere, hvorledes Betjeningen og Kanonerne for Tiden er paa Forterne; hvad jeg løst har hørt, kan jeg ogsaa kun løst gjentage; men saa overordentlig glimrende skulle Kanonerne ikke være. Maaffe kunne vi mellem anden og tredje Behandling faae nærmere oplyst, hvorledes Kanonerne der ere, og hvorledes de betjenes; det bedste og sværeste Skjys, tror jeg, findes paa Skibene. Marinestykket er, tror jeg, i og for sig større, vanskeligere at behandle og kræver mere artilleristisk Dygtighed end Landartilleriet. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa nu, men jeg skal komme tilbage til, hvad jeg er ret tilfreds med, at det ærede Medlem har fremhævet. Det ærede Medlem sagde: Det er ganske ligegyldigt, hvem der har Overkommandoen; thi Overkommandoen har ikke Andet at gjøre end at sige: Gjør Oder